

τούτων, ἥλπισεν, οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ του ἐ-
πληρώθησαν δακρύων.

‘Ο Καῖπαρο ἔξηκολούθησεν :

«Ο βίος, ‘Αριστε, εἶναι ἐφήμερος· εἶναι
ταλαντευομένη φλόξ, ἢν ἡ ἐλαχίστη πνοὴ
δύναται νὰ σβέσῃ. ‘Ο θάνατος εἶναι πάν-
τοτε πλησίον· ἡμῶν, συνοδεύων· ἡμᾶς εἰς
τὰς τέρψεις καὶ τὰ λουτρά· τρέχει ὅπι-
σθεν ἡμῶν εἰς τὸ πεδίον τοῦ ‘Αρεως· ἀ-
κολουθεῖ ἡμᾶς καὶ μέχρι τῶν ναῶν τῶν
θεῶν ἐπισκοπῶν τὰς κινήσεις ἡμῶν, καὶ
ἔτοιμος νὰ μᾶς καταλάβῃ ἀν στρέψωμεν
τὴν κεραλήν.

• ‘Η ποταπὴ τῶν ἀνθρώπων ἀγέλη ὁ-
λίγον φροντίζει τίνι τρόπῳ θὰ ὑποκύψῃ
εἰς τὸν θάνατον, ἀλλ’ ὁ Ἡλιογάβαλος δὲν
πρέπει ν’ ἀποθάνῃ ἀναξίως καὶ χυδαίως.
Τὰ πάντα προεῖδον· τὴν ἡμέραν, καθ’ ἣν
ἡ ψυχὴ μου θὰ πετάξῃ ὑψηλότερον τῶν
νεφῶν μέχρι τοῦ ἀναμένοντός με πατρός,
θὰ τῇ δώσω διέξοδον ἀξίαν αὐτῆς· τὰ λε-
πτοφυῆ μου μέλη δὲν θὰ συληθῶσι, τὰ
δὲ τοχύματα αὐτῶν θὰ ὀσι πολύτιμα!
Θὰ κρίνητε ἀμέσως.»

Εἶπε λέξεις τινὰς χαμηλὴ τῇ φωνῇ εἰς
τινὰ δούλον, διτις ἀπῆλθε τῆς αιθούσης
καὶ ἐπανῆλθε ταχέως κομίζων ἐπὶ τίνος
δίσκου, κεκοσμημένου διὰ μαργάρου, στίλ-
βοντά τινα ἀντικείμενα, δμοικ πρὸς κο-
σμήματα. ‘Ο αὐτοκράτωρ ἐθεώρησεν αὐτὰ
συμπαθῶς, μεθ’ ὃ ἔφερε τὴν χεῖρα, ἡτις
ἐβούθισθη κατὰ τὸ ἡμίσιο εἰς τοὺς πολυ-
τίμους λίθους. Βίδον τότε διτις οἱ μαργα-
ρῖται οὔτοι ἐκόσμουν βρόχους ἐκ μετάξης,
μετ’ ὀλίγον δὲ ἐφάνη μικρὸν ἐγχειρίδιον,
ἔχον τὴν λαβὴν λελαξευμένην καὶ τὴν
χρυσῆν λεπίδα ἀποληγούσαν εἰς αἰχμήν,
ἵτις ἔφερε αἰχμηρὸν ἀδίσματα.

‘Αναλογίσθητε, ἀνέκραξε, λχυδάνων
τὸ ἐγχειρίδιον καὶ τοὺς βρόχους καὶ δει-
κνύων αὐτὰ εἰς τοὺς συνδικιτυμῶνας, ἀ-
ναλογίσθητε ἀν ἡ ἐμὴ θεία σὸρξ δύναται
νὰ προσβληθῇ ὑπὸ τῶν μεγαλοπρεπῶν
τούτων ἀντικειμένων; Ν’ ἀποθάνῃ τις
τοιουτοτρόπως εἶναι ἡδονή. Τί λέγεις, ‘Α-
ριστε; Θὰ ἡμαι ἔξιος νὰ κληθῶ πρότυ-
πον φίλου, ἀν ἀφοῦ σὲ ἐδέχθην νὰ μερι-
σθῆς τὰς τέρψεις τῆς ὑπάρξεως μου, σὲ
προσκαλῶ ν’ ἀπολαύσῃς τὴν ἡδυτάτην,
ἃς ἐπιφυλάττω διὰ τὴν τελευτήν μου.
‘Ιδοὺ ἡ χάρις, ἢν σοὶ παρέχω!»

‘Ο ‘Αριστος ἤρξατο πάλιν κλαίων ἀ-
πελπις. ‘Εσκέφθη νὰ δραπετεύσῃ, εἶδεν
ὅμως διτις φύλακες εἰσήρχοντο συνοδεύον-
τες τρία πρόσωπα, ὧν ἡ θέα ἐπροξένησε
ρῆγος εἰς τοὺς συνδικιτυμῶνας καὶ κατε-
κερύνωσεν ἐκ τοῦ δέους τὸν καταδικ-
θέντα.

Καὶ ἐν τούτοις διότον θέρμαχ ἦν ἴκα-
νὸν· νὰ τέρψῃ πλειότερον τοὺς ὄφθαλμούς
καὶ νὰ διεγείρῃ ἡδύτερον τὰς ψυχάς! τρεῖς
νεαροὶ κορασίδες προεχώρησαν κρατού-
μεναι διὰ τῶν χειρῶν. ‘Ψυλλαὶ καὶ λευ-
καὶ, καθάπερ αὐτὴ ἡ Φαῦστα, ἵσσαν πε-
ρικαλλεῖς τὴν μορφὴν ὡς χάριτες καὶ
ἰσχυραὶ ὡς αἱ νύμφαι τῆς Ἀρτέμιδος.
Δύο μακροὶ πλόκαμοι ἐκρέμαντο ἐπὶ τῆς
ράχεως αὐτῶν, πλόκαμοι ἔσανθοι ὡς ὁ
χρυσὸς τῶν περιδεραίων, ἀτινα εἰς τὸν

τράχηλον αὐτῶν ἔφερον καὶ τῶν κρί-
κων, οὓς εἰς τοὺς βραχίονας ἐφόρουν.
Πολυτελὴ κρόταλα, κρεμάμενα ἀπὸ τῶν
ῶτων αὐτῶν, παρῆγον ἦχον ἐλαφρῷ καὶ
ἡδύν.

‘Ο αὐτοκράτωρ, προκισθανόμενος διτι-
τραγικῶς θ’ ἀπέθνησκε καὶ μὴ θέλων νὰ
πέσῃ ζῶν εἰς χεῖρας τῶν ἔχθρῶν του, εἰ-
χεν δρισει αὐτὰς ὅπως τῷ παρέξωσι θά-
νατον ἀσφαλῆ καὶ ταχύν· ὑπὸ τὰς πλή-
ξεις καὶ εἰς τοὺς βραχίονας ἐκείνων ἥθελε
νὰ ἐκπνεύσῃ. Ἐν τούτοις, μέχρις οὐ ἔλθη
ἡ ὥρα τῆς τελευτῆς τοῦ αὐτοκράτορος,
αἱ χεῖρες τῶν κορασίδων ἐκείνων δὲν ἔμε-
νον ἀργαῖ· οἱ ἐν τῷ παλατίῳ ἀφηγοῦντο
κρυφίως τὰς μυστηριώδεις θυντικάς ἐκ-
τελέσεις, εἰς ἀς αὐταὶ ἔξησκοῦντο εἰς τὸ
ἔργον τοῦ δημίου.

‘Ο ‘Αριστος καλλιο παντὸς ἀλλοι ἔ-
γνωρίζει ταῦτα. Μὴ δὲν εἶχεν ἐνθαρρύνει
καὶ χειροκροτήσει αὐτὰς εἰς τὴν αἰματη-
ρὰν αὐτὴν ἀσκησιν; Διὰ τοῦτο, ἐνῷ ὁ
Ἡλιογάβαλος ἐνευσεν αὐτὰς νὰ πλησιά-
σωσι τὸν ‘Αριστον, ἐκείνος ἔκλεισε τοὺς
ὄφθαλμούς καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ συνεκρού-
σθησαν.

Πάντες ἐσίγων προσέχοντες εἰς τὰς πε-
ριπτετίας τοῦ δράματος, οὐτινος προέβλε-
πον τὴν θιλιεράν ἔξελιξιν. ‘Η ἐν μέωφ ἐ-
ορτῆς ἐμφάνισις ἐκείνων, ἀς ὁ αὐτοκρά-
τωρ ἐκάλει προσρίλεις αὐτῷ Εὔμενίδας,
ἥν προάγγελος μαρτυρίου καὶ θανάτου.

Ἐπωφελούμενος τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ὁ
Εὔμορφος εἶπε λέξεις τινὰς εἰς τὸ οὖς τῆς
Φαύστας: ‘Θάρρος! ὁ Παῦλος θὰ σὲ
σωσῃ. ‘Ο Οὐλπιανὸς καὶ ὁ Κάσσιος βοη-
θοῦσιν αὐτόν. Εἴμαι ἐνταῦθα ἵνα ἐπαγρυ-
πνῶ ἐφ’ ὑμῶν!»

“Ω! πόσον τότε ἡ σύζυγος τοῦ ‘Αρι-
κίου κατηράστο τὴν καλλονὴν καὶ τὴν φι-
λαρέσκειαν αὐτῆς. Ἐν τῷ πρόμῳ αὐτῆς
ηγέτητο νὰ ἥναι ἀφανῆς καὶ περιπεφρονη-
μένη γυνή, δούλη ἐκτελοῦσα τὰ μᾶλλον
ἐπίμοχθα ἔργα.

‘Ο Ἡλιογάβαλος ἐφαίνετο ἐμπλεως
χαρᾶς, διότι διπλὴ εὐχαρίστησις ἀνέμε-
νεν αὐτόν. Τὸ βλέμμα ἔφερεν ἀπὸ τοῦ
‘Αρίστου εἰς τὴν Φαύσταν, ἀπὸ ἐκείνου,
ὅν παρέδιδεν εἰς τοὺς δημίους εἰς ἐκείνην,
ἥν ὁ ‘Ερως τῷ παρέδιδεν. Ἐπί τινας στιγ-
μάς ἐφαίνετο ἀπολαμβάνων ἐκ τῶν προ-
τέρων πασῶν τῶν ἡδονῶν, ἀς παρεῖχον
αὐτῷ τὰ σκληρὰ καὶ ἐκλελυμένα αὐτοῦ
ἔνστικτα. Τέλος ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὸ
σημεῖον τῶν πρώτων αὐτοῦ ἀπολαύσεων.

Τὸ σημεῖον ἡννοήθη. Δύο τῶν κορασί-
δων ἐλαχόν τὸν χορευτὴν ἀπὸ τῶν βραχι-
όνων· ἡ τρίτη ἔστη πρὸ αὐτοῦ κρατοῦσα
τὸ ἐγχειρίδιον καὶ τοὺς ἐκ μετάξης βρό-
χους, ἀτινα παρουσίαζεν ἔναλλαξ τῷ ‘Α-
ριστῷ.

‘Πρέπει ν’ ἀπορχείσῃς, εἶπεν αὐτῇ, ἡ
στιγμὴ ἥλθεν. ‘Εκλεξον λοιπόν!»

Ταῦτα εἶπε δι’ ἡδείας φωνῆς ὡς εἰ ἐ-
κάλει αὐτὸν νὰ δεχθῇ δῶρόν τι. Τὰ χεί-
λη αὐτῆς ἐμειδίων καὶ ἐκρρατίσ τρυφε-
ρότητος ἐλαμπεν εἰς τοὺς ὄφθαλμούς της.
[‘Ἐπεται συνέχεια].

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάρι-
τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἐπιθυ-
μούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυ-
δρομικῶν τελῶν.]

‘Η Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστο-
ρία Ξαβίε δὲ Μοντεπέν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6.60]

‘Τὸ Τριακοσάδραχμον’ Επαθλον, Γρηγορίου
Δ. Εινοπούλου · · · · · λεπ. 50 [60]

‘Παλαιαὶ Ἄμαρτιαι’ λυρικὴ συλλογή, διὸ
Δημ. Γρ. Καμπούρογλου · · · · · Λεπτ. 60 [70]

‘Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων’, μυθιστορία
Ponson-De-Terrail, τόμοι δύο δρ. 6 (7)

‘Αὶ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ’, μυθιστορία
Εμμ. Γονζαλέζου · · · · · Δρ. 1.50 (4,70)

‘Η Παναγία τῶν Παρισίων’, μυθιστορία
Βλεπτώρος Ούγγρω, μετάφρασις I. Καρασσούσα τό-
μοι 2) · · · · · δρ. 4 (4,30)

‘Οι Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιο: Πανίνις’, μυ-
θιστόρημα διάρθρωθεν διόποτε Ε. Γαλάζης · · · · · Δρ. 1.50 (4,70)

‘Τοῦ Κάτου Κάτου’, Αθηναϊκὴ μυθιστο-
ρία θεοφάνειας διόποτε Γρ. Δ. Εινοπούλου. Δρ. 2 (2,20)

‘Ἐλληνικαὶ Σηκναὶ’ διόποτε Αγγέλου Βρωφε-
ρίου, μετάφρ. διόποτε Π. Παντα · · · · · Δρ. 5 [550]

‘Αιγυπτία Βασιλόπατος’ μυθιστορία ιστορική,
διόποτε Γεωργίου Εβερσ. μετάφρασις διόποτε Ε. Γα-
λάζη, I. K. Δελιγάννη καὶ Στ. Στρέιτ (τόμοι
τρεῖς) · · · · · Δρ. 5.50 [6]

‘Η Ναζίτα Μαριάνθη’ μυθιστόρημα πρωτό-
τυπον · · · · · Δρ. 4,30 (1,50)

‘Περιδεία τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας’ μυθιστό-
ρημα Ιουλίου Βέρν. · · · · · Δρ. 4.70 (2)

‘Ο ‘Αργων τοῦ Κάτου’, μυθιστόρημα εἰς 6
τόμους · · · · · Δρ. 8 (9)

‘Αἱ τελευταῖς ἡμέραι τῆς Πομπηΐας’ μετά-
φρασις Γ. K. Ζαλακώστα · · · · · Δρ. 4 (4,50)

‘Ἐξομολόγησις ἐνὸς Αθέων’ μυθ. Δρ. 150 (160)

‘Τυχίων Συμβάν’, διήγημα πρωτότυπον, διόποτε
Δευτέρα ΙΙ. Κανελλοπόύλου · · · · · δρ. 1 (1,10)

‘Τὰ Υπερῷα τῶν Παρισίων’, μυθιστορία Pierre
Zaccone · · · · · δρ. 4 (4,20)

‘Τὸ φρούριον τοῦ Καρρού’ καὶ ‘Η ἀνυμφος
μήτηρ’ (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία A. Mat-
they (Arthour Arnold) δρ. 3,50 (4)

‘Τὸ φρούριον τοῦ Καρρού’ καὶ Τὸ ‘ἄνθος τῆς
Ἀλόνης’ (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστορία I. Φ.
Σμήτ. δρ. 3,25 (3,75)

‘Ο ‘Αδικηθεῖ: Ρογῆρος’, μυθιστορία Ιουλίου
Μαρύ, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, διαχ. 3 (3,40)

‘Αττικαὶ Νόκτες’. Δράματα — Ποιήσεις
Σ. N. Βασιλειάδου · · · · · 2 (2,20)

‘Ελπινή’ ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρω-
τότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Επαμεινῶν
Κυριακίδου · · · · · δρ. 5 (5,30)

‘Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ’, μυθιστορία
Γεωργίου Πραδέλ. · · · · · δρ. 5 (5,30)

‘Ο ‘Αγνωστος τῆς Βελλεβίλης’, μυθιστορία
Π. Ζακκού · · · · · δρ. 2,50 (2,70)

‘Ο ‘Ιππότης Μάζος’, μυθιστορία Ponson de
Terrail. · · · · · δραχ. 2,50 (2,70).

‘Η διδασκάλισσα’, μυθιστορία Εὐγένειο
Σύν · · · · · δραχ. 3 (3,20)

‘Τὰ χάλια μας’, κωμῳδία Π. Λαζαρίδου ἡ-
θοποιοῦ · · · · · λ. 70 (80)

‘Η ‘Αδελφοῦλα’, μυθιστορία E. Μαλώ (τό-
μοι 2) · · · · · δρ. 2,50 (2,80)

‘Αἱ Νόκτες τοῦ Βουλεβάρτου’, μυθιστορία
Pierre Zaccone (τόμοι δύο) · · · · · Δρ. 3 (3,30)

‘Αἱ Κατακόμαι τῆς Ιούλλης’, μυθιστορία
H. Émile Chevalier · · · · · Δρ. 1,50 (4,70)

‘Εθνικαὶ εἰκόνες’, ποιήσεις διόποτε Γεωργίου Μαρ-
τινέλλη. · · · · · Δρ. 1,50 (4,70)

‘Η Φωνὴ τῆς Καρδιᾶς μου’, λυρικὴ Συλ-
λογή, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπτ. 60 [70]